JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
NIAL FENNELLY
24 päivänä huhtikuuta 1997 *

1. Tällä ennakkoratkaisupyynnöllä yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään tulkitsemaan vuoden 1986 yhteisen tullitariffin tiettyjä säännöksiä. Kyse on siitä, onko sellaisen sähkölaitteen, jolla pyritään takaamaan tietokoneiden katkoton sähkönsyöttö, tietyt erilliset yksiköt luokiteltava yhteen ainoaan yhteisen tullitariffin nimikkeeseen, koska niitä käytetään yhdessä, ja jos on, niin mihin.

I Sovellettavat oikeussäännöt

2. Asian kannalta merkityksellinen vuoden 1986 yhteinen tullitariffi sisältyi yhteisestä tullitariffista annetun asetuksen (ETY) N:o 950/68 muuttamisesta 5 päivänä joulukuuta 1985 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 3331/85 [1]. Asian kannalta merkitykselliset tariffinimikkeet, joiden alanimikkeitä ei tässä mainita, ellei se ole välttämätöntä, ovat seuraavat: [2]

"84.53 Automaattiset tietojenkäsittelykoneet ja niiden yksiköt: magneettimerkkien lukijat ja optiset lukijat, koneet tietojen siirtämistä varten tietovälineelle koodimuodossa ja koneet tällaisten tietojen käsittelemistä varten, muualle kuulumattomat:

— — ."

Koska kantaja viittaa juuri tähän nimikkeeseen, on syytä mainita myös yhteisön ulkomaankauppatilastoja ja jäsenvaltioiden välisen kaupan tilastoja koskevan tavaranimikkeistön (Nimexe) muuttamisesta 23 päivänä joulukuuta 1985 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 3631/85 [3] tilastollisia tarkoituksia varten käyttöön otetun nimikkeistön alajako. Asian kannalta merkityksel-

* Alkuperäinen kieli: englanti.

1 — EYVL L 331, s. 1.

2 — Ne sisältyvät asetuksen N:o 3331/85 liitteessä olevien XVI jakson 84 ja 85 ryhmään sekä XVIII jakson 90 ryhmään.

3 — EYVL 1985, L 353, s. 1 (jäljempänä Nimexe).

linen nimikkeen 84.53 Nimexen alajako on seuraava:

"B Muut:

I Automaattiset tietojenkäsittelykoneet ja niiden yksiköt:

— —

b. Digitaalikoneet:

— —

2 Muut:

— —

cc Oheislaitteet, myös kontrolli- ja mukauttamisyksiköt (suoraan tai epäsuoraan keskusyksikköön yhdistettävissä olevat):

— —

33 Muut

— —."

3. Muut asian kannalta merkitykselliset yhteisen tullitariffin nimikkeet ovat seuraavat:

"85.01 Generaattorit, moottorit, pyörivät tai staattiset muuttajat (esim. tasasuuntaajat), muuntajat ja induktorit:

— —

B. Muut koneet ja laitteet:

— —

II. Muuntajat ja staattiset muuttajat (esim. tasasuuntaajat) ja induktorit

— —

85.04 Sähköakut:

— —

90.28 Sähköiset mittaus-, tarkkailu- tai analysointikojeet tai -laitteet, automaattiset säätökojeet ja -laitteet;"

4. Vuoden 1986 yhteisen tullitariffin I osaston otsikko on "Yleissäännöt", ja sen A osaan sisältyvät "Yhteisen tullitariffin nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt". Yleisten tulkintasääntöjen 3 säännössä säädetään seuraavaa:

"Jos tavarat 2 säännön b alakohdan mukaan tai muutoin olisi luokiteltava kahteen tai useampaan nimikkeeseen, ne luokitellaan seuraavasti:

— —

b) Jos sekoitettuja, eri aineista koostuvia tai eri tavaroista kokoonpantuja tavaroita ja vähittäismyyntiä varten pakattujen sarjojen sisältämiä tavaroita ei voida luokitella 3 säännön a alakohdan mukaan, ne luokitellaan sen aineen tai tavaran mukaan, joka antaa tavaroille niiden olennaisen luonteen, jos tällaista perustetta voidaan soveltaa."

II Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

5. Portugalilainen yhtiö Codiesel — Sociedade de Apoio Técnico à Indústria Ld.ª (jäljempänä kantaja) toi maahan Ranskasta 20.5.1986 tietyn sähkölaitteen eli katkottoman sähkönsyöttöjärjestelmän (jäljempänä UPS-järjestelmä), johon kuuluu kaksi eri kaappia. [4]

6. Tulliselvityksessään kantaja oli vaatinut, että tavarat luokitellaan "muina sähkövirran mittauslaitteina" Portugalin tariffinimikkeistön nimikkeeseen 90 28 180 000 T. Tullitarkastaja antoi kuitenkin lausunnon, jonka mukaan tavarat oli luokiteltava

4 — Myyjän, Merlin Gerlinin laskussa todetaan, että kahteen kaappiin sisältyi "Alpes 100 12Kva", jonka arvo oli 95 200 Ranskan frangia, sekä "Armoire Batterie Autonomie 30 MN", jonka arvo oli 19 040 Ranskan frangia.

Portugalin tariffinimikkeistön nimikkeeseen 90 28 380 000 D (sähköiset mittaus- ja säätölaitteet). Molemmista näistä nimikkeistä on joka tapauksessa tullut epäolennaisia.

7. Kantajan huolitsija, joka oli asiasta eri mieltä, oikaisi kuitenkin aiemmin ilmoittamaansa tariffinimikettä siten, että uusi nimike oli 84 53 890 900 C, seuraavista syistä: [5]

"Tullattavaksi ilmoitettu tavara on huomattavasti monimutkaisempi ja kalliimpi kuin säädin, koska sen olennaiset osat ovat tasasuuntaaja-lataaja ja akut sekä staattinen suunnanvaihdin. Sen pääasialliset toiminnot ovat seuraavat: tietokoneeseen syötetään sähköverkosta virtaa tasasuuntaaja-lataajan ja vaihtosuuntaajan välityksellä; tasasuuntaaja-lataaja lataa samalla akkuja; jatkuva jännite muuttuu vaihtosuuntaajan välityksellä akkujen lataamisen edellyttämäksi asianmukaiseksi jännitteeksi. Kun akkuja käytetään itsenäisesti, niistä saadaan tarvittava energia, jotta vaihtosuuntaaja voi tuottaa tarvittavaa virtaa ilman, että virransyötössä aiheutuu muutoksia; akkujen lataus vähenee asteittain, kunnes tullaan sen latauksen loppua osoittavaan arvoon. Heti kun sähköverkon virta palaa normaaliksi (tai toleranssin piiriin kuuluvaksi) tasasuuntaaja-lataaja antaa jälleen virtaa vaihtosuuntaajalle ja lataa akkuja uudelleen jatkuvassa jännitteessä."

Tullitarkastaja ei kuitenkaan luopunut kannastaan, jonka jälleentarkastajien komitea (Conferência dos Reverificadores) myöhemmin vahvisti. Lissabonin tullitoimisto (Delegação Aduaneira de Alverca) luokitteli tämän mukaisesti tavarat Portugalin tariffinimikkeistön nimikkeeseen 90 28 380 000 D.

8. Kantaja haki luokitteluun muutosta, ja Tribunal Técnico-Aduaneiro de 1ª Instância (ensimmäisen oikeusasteen tullituomioistuin) päätti luokitella kyseessä olevat tavarat kahteen tariffinimikkeeseen: Alpes 100 -kaappi luokiteltiin staattisena muuttajana Nimexen alajakoon 85.01 B II f ja akut sisältävä kaappi luokiteltiin muuna lyijyakkuna alajakoon 85.04 B I. Tämä kahteen eri nimikkeeseen luokittelua koskeva päätös vahvistettiin muutoksenhaun jälkeen Tribunal Técnico-Aduaneiro de 2ª Instância (toisen asteen tullituomioistuin) 26.6.1988 tekemällään päätöksellä seuraavin perustein:

"Kyseessä oleva tavara koostuu kahdesta kaapista: toinen niistä sisältää tasasuuntaajan, vaihtosuuntaajan ja staattisen suunnanvaihtimen ja toinen akkuja. Ensimmäinen kaappi

5 — Portugalin vastauksesta yhteisöjen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen ilmeni, että tämä luokitus on sama kuin Nimexen alajako 84.53 B I b 2 cc 33, josta mainitaan edellä 2 kohdassa.

syöttää vaihtovirtaa kahdesta eli ensimmäisestä ja toisesta verkosta: tasasuuntaaja muuntaa ensimmäisen verkon vaihtovirran tasavirraksi ja antaa tämän jälkeen virtaa vaihtosuuntaajalle ja lataa akkuja, kun taas virtaa kuluttavat yksiköt saavat virtaa toisen verkon vaihtovirrasta joko suoraan tai muuntajan välityksellä siten, että suunnanvaihtimen operoimat virtapiirit kääntyvät tilanteessa, jossa virta tilapäisesti kasvaa; vaihtosuuntaaja muuntaa tasavirran vaihtovirraksi varmistaen sen, että vaihtovirran taajuus on säännöllinen ja että se on jännitteeltään sellainen, jota mikrotietokoneiden ja muiden herkkien sähkölaitteiden asianmukainen toimiminen edellyttää. Sekä tasasuuntaajan että vaihtosuuntaajan toiminnot kuuluvat V jaksossa ja nimikkeen 85.01 selittävissä huomautuksissa tarkoitettujen staattisten muuttajien toimintoihin; nimikkeessä annetaan vain esimerkinomainen luettelo. Toisen kaapin sisältämät akut ovat vaihtoehtoinen kootun energian lähde, joiden avulla virtaa syötetään vaihtosuuntaajan ensimmäisen verkon katkoksen aikana tai sen ollessa epäkunnossa: koska akut (jotka ovat täydellisiä sellaisinaan) ovat riippumattomia laitteista, joihin ne syöttävät virtaa, ne on luokiteltava erikseen, paitsi milloin ne ilmoitetaan näiden yksiköiden osina; ne eivät ole nimikettä 84.53 koskevan selittävän huomautuksen D-6 kohdassa tarkoitettuja stabilisointiyksikköjä, koska ne eivät ole tietojenkäsittelyjärjestelmään kuuluvia yksiköitä siten, että ne järjestelmän tarkkailun perusteella antaisivat jatkuvasti asianmukaista virtaa kullekin komponentille."

9. Tribunal Técnico-Aduaneiro de 2ª Instância päätös (jota ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevassa päätöksessä nimitetään "riidanalaiseksi hallintotoimeksi") vahvistettiin 31.5.1994 Tribunal Tributário de 2ª Instânciassa (toisen oikeusasteen verotuomioistuin), joka totesi, ettei kantaja ollut näyttänyt toteen, kuten lakiin perustuva todistustaakka olisi edellyttänyt, että riidanalainen hallintotoimi oli lainvastainen. Kantaja haki lopulta muutosta Supremo Tribunal Administrativossa (korkein hallinto-oikeus, jäljempänä kansallinen tuomioistuin).

10. Kansallisessa tuomioistuimessa kantaja totesi muun muassa, että kaapit "muodostavat yksikön, jonka ainoa ja jakamaton tehtävä on tietokoneiden energiansyötön säätely ja sen varmistaminen" ja että 3 yleisen tullikintasäännön b alakohdan ja yhteisen tullitariffin XVI jakson 3 huomautuksen [6] mukaan luokittelu on toteutettava tavaroiden pääasiallinen toiminto huomioon ottaen [7].

11. Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevassa päätöksessään kansallinen tuomioistuin toteaa, että "perustavanlaatuinen kysymys on se, oliko riidanalainen hallinto-

6 — Tässä 3 huomautuksessa säädetään seuraavaa: "Jollei toisin määrätä, yhdistelmäkoneet, joissa on kaksi tai useampia yhdeksi kokonaisuudeksi asennettuja koneita ja muut koneet, jotka on tarkoitettu suorittamaan kahta tai useampaa toisiaan täydentävää tai vaihtoehtoista toimintoa, luokitellaan yhdistelmän pääasiallisen toiminnon suorittavan osan tai koneen mukaisesti."

7 — Kantaja väitti myös, että asiantuntijoiden antama näyttö, kuten kahden asiantuntijan kantajan puolesta antamiin asiantuntijalausuntoihin sisältyvät seikat, on otettava huomioon valituksissa, jotka koskevat riidanalaisia mutta teknisiä tulliasioita. Koska Ministério Público oli samaa mieltä tästä väitteestä, lausuntojen käyttö ei näytä olevan tässä ennakkoratkaisupyynnössä riidanalainen kysymys.

toimi lainvastainen siltä osin, kuin siinä vahvistettiin kyseessä olevia tavaroita koskeva Tribunal Técnico-Aduaneiro de 1ª Instãncian luokittelu". [8] Kansallinen tuomioistuin katsoi, että sen käsiteltävänä olevassa asiassa oli kyse tuontitavaroiden oikeaa tariffiluokittelua koskevasta erimielisyydestä — niiden oli Portugalissa katsottu kuuluvan neljään eri tariffinimikkeeseen — ja että oli tarpeen esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1. Kun otetaan huomioon ne seikat, joita ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen 3 kohdassa (etenkin ne, jotka on esitetty A—D sekä L alakohdassa sivuilla 7—12) [9] pidetään toteen näytettyinä, sekä asiaan sovellettavat yhteisön oikeussäännöt, kuuluuko riidanalainen tavara niihin kahteen tariffinimikkeeseen, joihin Tribunal Técnico de Primeira Instância on katsonut sen kuuluvan siinä päätöksessään, jonka Tribunal Técnico de Segunda Instância ja Tribunal Tributário de Segunda Instãncia ovat vahvistaneet?

2. Jos kysymykseen vastataan kieltävästi, mihin nimikkeeseen tavara silloin kuuluu?"

8 — Kansallinen tuomioistuin toteaa, että Portugalin oli sovellettava yhteisen tullitariffin nimikkeistöä 1.3.1986 alkaen (Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä Euroopan yhteisöihin tehdyn asiakirjan mukaisesti; EYVL 1985, L 302, s. 23).

9 — Nämä tosiseikat on esitetty pääosin edellä 5—9 kohdassa.

III Huomautukset

12. Kantaja, Portugalin hallitus ja komissio ovat esittäneet kirjalliset huomautukset. Yhteisöjen tuomioistuin päätti työjärjestyksen 104 artiklan 4 kohdan nojalla olla järjestämättä suullista käsittelyä, jota ei ollut vaadittu.

13. Kantaja perustaa kantansa sen teknisen asiantuntijalausunnon johtopäätöksiin, jota se vaati kansallisessa oikeudenkäynnissä ja jossa todetaan, että laitteen tasasuuntaaja-osa ei voi toimia ilman akkuja, että laite ei ole säädin, koska sen tuotos ei johdu mistään sellaisesta, jota se todella säätelisi, ja että laite ei ole muuttaja, koska se ei muuta vaihtovirtaa tasavirraksi tai päinvastoin. Nämä johtopäätökset ovat kantajan mukaan yhteensoveltuvat sekä 3 yleisen tulkintasäännön b alakohdan että yhteisen tullitariffin vuoden 1986 version XVI jakson 3 huomautuksen kanssa, joiden mukaan eri tavaroista kokoonpannut tavarat luokitellaan sen tavaran mukaan, joka antaa tavaroille niiden olennaisen luonteen, eli tässä tapauksessa sen tavaran mukaan, joka avulla laite kykenee säätelemään jatkuvaa energiansyöttöä ja varmistamaan sen.

14. Portugalin mukaan kiistanalainen tariffiluokittelu on pidettävä voimassa. Se katsoo,

että kyseessä olevia tavaroita ei voida luokitella yhteen ainoaan nimikkeeseen niiden olennaisen luonteen perusteella, koska akut eivät ole riippuvaisia sähköisistä syöttölaitteista sen vuoksi, että syöttölaitteet ovat täydellisiä sellaisenaan, ja niiden tulliluokittelu on siten tehtävä erikseen.

15. Komissio toteaa alustavissa huomautuksissaan, että yhteisöjen tuomioistuimella ei ole perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla toimivaltaa soveltaa yhteisön oikeutta tiettyihin tosiasiallisiin tilanteisiin. Komission mukaan tästä seuraa, että esitetyt ennakkoratkaisukysymykset olisi muotoiltava uudelleen. Komissio katsoo, että esille tulevat lähinnä seuraavat kolme kysymystä: 1) Onko vuoden 1986 yhteisen tullitariffin XVI jaksoa tulkittava siten, että siihen sisältyy säännöksiä, joiden mukaan pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset tavarat voidaan luokitella yhtenä toiminnallisena yksikkönä yhteen ainoaan tariffinimikkeeseen tai alanimikkeeseen? 2) Jos ensimmäiseen uudelleen muotoiltuun kysymykseen vastataan kieltävästi, onko alanimikkeitä 85.01 B II f ja 85.04 B I tulkittava siten, että tällaiset tavarat kuuluvat niihin? 3) Jos toiseen uudelleen muotoiltuun kysymykseen vastataan kieltävästi, mihin muuhun nimikkeeseen tai alanimikkeeseen tavarat on luokiteltava?

16. Komissio katsoo, että jotta useat eri tavarat voitaisiin luokitella yhteen yhteisen tullitariffin nimikkeeseen (ainakin vuoden 1986 yhteisen tullitariffin osalta), tavaroiden yhdistelmällä olisi oltava yksi ja määrätty toiminto ja tämän toiminnon pitäisi ilmetä myös nimikkeistöstä eli yhteisen tullitariffin 84 tai 85 ryhmästä. Komissio väittää kuitenkin, että tässä asiassa kyseessä oleva yhdistetty toiminto eli katkottoman sähkönsyötön varmistaminen ei ole nimikkeistöön sisältyvä toiminto. Tämä toiminto ei myöskään ole täysin erilainen kuin toiminto, josta vastaa tasasuuntaajan, vaihtosuuntaajan ja staattisen suunnanvaihtimen sisältämä kaappi (jäljempänä A-kaappi), jota komission mukaan voidaan siten pitää sellaisenaan täydellisenä laitteena. Toisen uudelleen muotoilemansa kysymyksen osalta komissio viitaten erityisesti tulliyhteistyöneuvoston (jäljempänä CCC) laatimiin voimassa oleviin selittäviin huomautuksiin katsoo, että Nimexen alajakoa 85.01 B II f (eli "staattiset muuttajat, tasasuuntaajat ja tasasuuntauslaitteet") on tulkittava siten, että A-kaappi kuuluu siihen. Akut sisältävän kaapin (jäljempänä B-kaappi) osalta komissio toteaa, että sekä yhteisen tullitariffin alajaon 85.04 B I (eli "sähköakut") sanamuoto että sitä koskeva selittävä huomautus tukevat B-kaapin luokittelemista tähän alanimikkeeseen.

IV Tapauksen erittely

17. Perustamissopimuksen 177 artiklalla pyritään varmistamaan "yhteisön oikeuden yhtenäinen tulkinta jäsenvaltioissa" [10]. Yhteisöjen tuomioistuimen ja kansallisten

10 — Yhdistetyt asiat 28/62—30/62, Da Costa v. Nederlandse Belastingadministratie, tuomio 27.3.1963 (Kok. 1963, s. 31 ja erityisesti s. 38).

tuomioistuinten välisestä toimivallan jaosta 177 artiklan mukaisten ennakkoratkaisupyyntöjen osalta seuraa, että kansallisen tuomioistuimen on siinä käsiteltävänä olevassa asiassa sovellettava niitä asian kannalta merkityksellisiä yhteisön oikeuden säännöksiä tai määräyksiä, joita yhteisöjen tuomioistuin on tulkinnut [11]. Kun nyt esillä olevassa asiassa yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä lausumaan, onko riidanalainen hallintotoimi virheetön, olen samaa mieltä komission kanssa siitä, että kysymykset on muotoiltava uudestaan.

18. Komissio toteaa vedoten erityisesti CCC:n asiaa koskeviin selittäviin huomautuksiin, että huolimatta siitä, että UPS-järjestelmän olennainen luonne on katkottoman sähkön syötön varmistaminen, kantajan maahan tuomien tavaroiden kaltaisia tavaroita ei voida luokitella tämän luonteensa mukaisesti, koska luonne ei ilmene vuoden 1986 yhteisen tullitariffin 84 tai 85 ryhmästä. En katso, että tällainen ehdoton kanta on tässä asiassa tarkoituksenmukainen. Katson, että 3 yleisen tulkintasäännön b alakohta on asian kannalta merkityksellinen ja että sen mahdollista soveltamista on syytä harkita.

19. Kolmannen yleisen tulkintasäännön b alakohdassa määrätään, että jos 3 yleisen tulkintasäännön a alakohtaa ei voida soveltaa, sovelletaan sen b alakohtaa. Tämän 3 yleisen tulkintasäännön a alakohdan mukaan "yksityiskohtaisinta nimikettä on sovellettava ennen yleisempiä nimikkeitä", kun taas 3 säännön b alakohdan mukaan "— — eri aineista koostuv[at] tai eri tavaroista kokoonpan[nut] tavar[at] — — luokitellaan *sen aineen tai tavaran* mukaan, joka antaa tavaroille *niiden olennaisen luonteen*, jos tällaista perustetta voidaan soveltaa" (kursivointi tässä). Tämän säännön tulkinnassa voidaan saada apua CCC:n asian kannalta merkityksellisistä selittävistä huomautuksista [12]. Tällaiset kokoonpannut tavarat luokitellaan niissä tavaroiksi, joissa osat on kiinnitetty toisiinsa käytännöllisesti katsoen erottamattoman kokonaisuuden muodostamiseksi, sekä tavaroiksi, joiden osat ovat irrotettavissa, edellyttäen, että nämä osat on sovitettu toisiinsa, täydentävät toisiaan ja yhdessä muodostavat kokonaisuuden, jota olisi vaikeata myydä erillisinä osina [13]. CCC:n kommenttien mukaan oleellisen luonteen määräävä tekijä vaihtelee tavaralajin mukaan, ja sen voi määrätä aineen tai osan laatu, paljous, tilavuus, paino tai arvo tai tavaraan sisältyvän aineen merkitys tavaran käytölle [14].

20. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö heijastaa laajalti tätä lähestymistapaa,

11 — Ks. esim. asia 35/75, Matisa v. Hauptzollamt Berlin, tuomio 23.10.1975 (Kok. 1975, s. 1205, 3 kohta).

12 — Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan CCC:n selittävät huomautukset ja luokittelua koskevat kannanotot ovat "keino tulkita yksittäisen tariffinimikkeen alkuperäistä ja nykyistä merkitystä ja soveltamisalaa", ja niitä on siten "pidettävä pätevänä keinona yhteisen tullitariffin nimikkeitä tulkittaessa"; ks. esim. asia 14/70, Bakels v. Oberfinanzdirektion München, tuomio 8.12.1970 (Kok. 1970, s. 1001, 9 ja 11 kohta) ja äskettäin asia C-35/93, Develop Dr Eisbein, tuomio 16.6.1994 (Kok. 1994, s. I-2655, 21 kohta).

13 — CCC, Selittävät huomautukset, Nimikkeistön tulkintaa koskevan 3 yleisen tulkintasäännön b alakohta, kommentti VIII, toinen painos 1966, 1. osa (vuoden 1978 painos).

14 — CCC, Selittävät huomautukset, Nimikkeistön tulkintaa koskevan 3 yleisen tulkintasäännön b alakohta, kommentti VII, toinen painos 1966, 1. osa (vuoden 1978 painos).

vaikkei siinä ole erityisesti korostettu käytetyn aineen merkitystä. Yhteisöjen tuomioistuin totesi siten asiassa ELBA vastaan Hauptzollamt Berlin-Packhof [15] antamassaan tuomiossa, jossa kyse oli tiettyjen sellaisten "ympyränmuotoiset vilkkuvalot" sisältävien muovikehysten luokittelusta, joita oli tarkoitus käyttää muun muassa joulukuusissa, "ettei voida väittää, että yleisten tulkintasääntöjen mukainen tavaran 'olennainen luonne' määräytyy käytettyjen aineiden perusteella", vaan olennainen luonne on sitä vastoin "määriteltävä sen käyttötarkoituksen perusteella koristeellisena valaistuslaitteena riippumatta sen kehyksessä käytetystä aineesta" [16]. Asiassa Sportex vastaan Oberfinanzdirektion Hamburg [17], jossa yhteisöjen tuomioistuinta pyydettiin antamaan ratkaisu "esikyllästetyiksi hiilikuiduiksi" kutsuttujen tavaroiden luokittelusta, yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että 3 yleisen tulkintasäännön b alakohta on "ainoa säännös, jota voidaan käyttää apuna" luokittelussa, kun ne eri alanimikkeet, joihin tavarat voitaisiin muutoin luokitella olivat "soveltamisalaltaan yleisiä" [18]. Se katsoi, että 3 yleisen tulkintasäännön b alakohdan mukaan "tuotteen tariffiluokittelua tehtäessä on tarpeen etsiä niiden aineiden joukosta, joista se koostuu, se aine, joka antaa sille sen olennaisen luonteen, ja tämä voidaan tehdä määrittelemällä se, säilyttäisikö tuote tyypilliset ominaisuutensa, jos yksi tai toinen sen ainesosista poistettaisiin" [19].

21. Vaikka vuoden 1986 yhteisen tullitariffin nimikkeistö ei sisällä, kuten komissio toteaa, nimikettä tai alanimikettä, joka kattaisi katkottoman sähkönsyötön varmistamista koskevan toiminnon, katson, että nimikkeistöstä ei yleisten tulkintasääntöjen valossa aiheudu esteitä tavaroiden luokittelulle tällaisen toiminnon perusteella. Siten mielestäni on tarpeen määritellä ensinnäkin UPS-järjestelmän olennainen tarkoitus ja toiseksi, mikä yhteisen tullitariffin nimike kuvaa kaikkein täsmällisimmin tätä olennaista tarkoitusta.

22. UPS-järjestelmän olennainen tarkoitus on varmistaa jatkuva ja tasapainoinen sähkönsyöttö. Nykyisenä informaatioteknologian aikana tällaisia järjestelmiä käytetään usein, mutta ei aina, tietokoneverkkojen ylläpitoon ja tietojen suojelemiseen satunnaiselta vahingoilta tai poistamiselta. Olen komission kanssa samaa mieltä siitä, että tällaisia järjestelmiä ei sellaisinaan voida luokitella "automaattisten tietojenkäsittelykoneiden yksikköinä" yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 84.53. Komissio korostaa perustellusti Tribunal Técnico-Aduaneiro de 2ª Instância päätökseen sisältyvää toteamusta, jonka mukaan pääasian oikeudenkäynnissä kyseessä olevat tavarat "eivät ole nimikkeen 84.53 selittävien huomautusten D-6 kohdassa tarkoitettuja stabilisointiyksikköjä, koska *ne eivät ole tietojenkäsittelyjärjestelmään kuuluvia yksiköitä* siten, että ne järjestelmän tarkkailun perusteella antaisivat jatkuvasti asianmukaista virtaa kullekin komponentille" (kursivointi tässä). Kansallisen tuomioistuimen on kuitenkin viime kädessä tehtävä tämän seikan osalta lopullinen tosiasioihin perustuva päätös.

15 — Asia 205/80, ELBA v. Hauptzollamt Berlin-Packhof, tuomio 14.7.1981 (Kok. 1981, s. 2097).

16 — Tuomion 17 kohta.

17 — Asia 253/87, Sportex v. Oberfinanzdirektion Hamburg, tuomio 21.6.1988 (Kok. 1988, s. 3351).

18 — Tuomion 7 kohta.

19 — Tuomion 8 kohta.

23. Koska tässä asiassa kyseessä olevat yksiköt eivät ole tietojenkäsittelyjärjestelmän yksiköitä, on vielä määriteltävä, miten ne pitäisi luokitella. Siitä tärkeästä tehtävästä, josta UPS-järjestelmän akut huolehtivat, huolimatta on selvää, että järjestelmän olennaista luonnetta ei voida määritellä niiden perusteella. Niiden avulla voidaan varastoida energiaa, mutta niillä ei voida täyttää A-kaapin sisältämien laitteiden (eli tasasuuntaajan, vaihtosuuntaajan ja staattisen suunnanvaihtimen) tehtäviä. Niillä sitä vastoin varmistetaan, että A-kaapin sisältämät UPS-järjestelmän osat jatkavat toimintaansa myös sähkökatkosten aikana; akkujen tehtävä on siten toissijainen A-kaapin tehtävään verrattuna.

24. Tämän vuoksi katson, että katkottoman sähkönsyöttöjärjestelmän olennainen luonne määritellään tasasuuntaajan, vaihtosuuntaajan ja staattisen suunnanvaihtimen perusteella yhdessä. Yhdyn komission huomautukseen, jonka mukaan tässä ennakkoratkaisupyynnössä kyseessä olevien kaltaisia laitteita ei pidä luokitella yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 90.28 (eli "sähköiset mittaus-, tarkkailu- tai analysointikojeet tai -laitteet, automaattiset säätökojeet ja -laitteet"). Näissä olosuhteissa katson, että katkottaman sähkönsyöttöjärjestelmän komponentit on luokiteltava "muuntajina, staattisina muuttajina, tasasuuntaajina ja tasasuuntauslaitteina; induktoreina" vuoden 1986 yhteisen tullitariffin alanimikkeeseen 85.01 B II (eli Nimexen alajakoon 85.01 B II f).

V Ratkaisuehdotus

25. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa Supremo Tribunal Administrativon esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

1) Yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 950/68 muuttamisesta 5 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3331/85 perusteella akut sisältävää katkottoman sähkönsyöttöjärjestelmän osaa ei luokitella eri tariffinimikkeeseen kuin mihin tasasuuntaajan, vaihtosuuntaajan ja staattisen suunnanvaihtimen sisältävä se osa on luokiteltu, jota on yhteisen tullitariffin nimikkeistön 3 yleisen tulkintasäännön b alakohdan mukaisesti pidettävä osana, jonka perusteella tällaisen järjestelmän olennainen luonne määritellään.

2) Kun katkottoman sähkönsyöttöjärjestelmän sisältävien tavaroiden olennainen luonne määritellään viitaten tasasuuntaajan, vaihtosuuntaajan ja staattisen suunnanvaihtimen suorittamiin toimintoihin, tällaiset osat sisältävät tavarat on luokiteltava neuvoston asetukseen (ETY) N:o 3331/85 sisältyvän yhteisen tullitariffin alanimikkeeseen 85.01 B II.